

ik spreek van Mr. **JONAS DANIEL MEIJER**, onder de eerste Leden van het Instituut opgenomen, met het Lidmaatschap van vele geleerde Maatschappijen in en buiten ons Vaderland, met name van de Fransche Akademie, bekleed, en met de teekenen van hooge gunst door het achtbaar Hoofd van onzen Staat en door den Koning der Franschen vereerd. Het heeft mij niet mogen gebeuren, hem van nabij te kennen, maar een blik op den gang van zijne ontwikkeling verzekert mij, dat hij tot die zeldzame menschen behoorde, die naar hun' verstande lijken aanleg, de herinnering aan de eeuwige glorie van ons Vaderland, aan den onsterfelijken HUIJG DE GROOT, bij ons opwekken. Reeds als zestienjarig jongeling toonde hij, door de openbare mannelijke verdediging eener Akademische dissertatie, wat men in rijper leeftijd van hem verwachten mogt, en hij heeft die verwachting niet te leur gesteld, maar ze volkomen vervuld. Dat zult Gij allen getuigen, die zijne belangrijke schriften kent, die de vlugheid van zijnen geest, de schranderheid van zijn vernuft, den rijkdom van zijne kennis, en de volharding van zijne werkzaamheid hebt mogen bewonderen; maar neen — de lof van MEIJER bepaalt zich niet tot onzen kring, of ons Rijk: het geleerd *Europa*, dat hem in een' letterkundigen wedstrijd meermaalen den palm der overwinning toeweest, waardeert zijn hoofdwerk, waarin hij *den geest, oorsprong en voortgang der regterlijke instellingen* in ons werelddeel behandelt, als het onvergankelijk gedenkteeken van zijnen roem; het plaatst hem onder de eerste beoefenaars der regtswetenschap van onzen tijd, en erkent, dat het Vaderland van VOET en SCHULTING die groote namen waardig blijft.

Aan ons Instituut strekte MEIJER ten steun en sieraad. De stukken, die van hem in de werken opgenomen zijn, getuigen dit luider dan mijne taal vermag. Dezelve zijn eene Verhandeling: *over de benaming der maanden van het Jaar in het Nederduitsch*; eene ophelderende bijdrage tot het rapport over de ijzeren Kapel, en een betoog: *dat de herziening der stedelijke voorregten, door den Hertog van Alva*

ge-

gelast, met de instelling van den Bloedraad in geen verband staat. Buitendien leverde de afgestorvene, voor het Glosarium: *Aanteekeningen op H. de Groot's Inleiding tot de Hollandsche Regtsgeleerdheid*; eene Verhandeling *over het voor- of nadeel van het gebruik en aannemen van Kunstwoorden en derzelyer vorming, over het gebruik en misbruik der Bastaardwoorden, over de Duitische benamingen, bij de Romeinen en Grieken verkeerdelyk als eigen-namen beschouwd, over den oorsprong en de naams-afleiding van het Alode en het Salische land, eene oordeelkundige beschouwing van den oorlog van Keizer Karel de Groote tegen de Saksen, alsmede een antwoord op de vraag: of de Graven van Holland aan de Staten verantwoording deden wegens het gebruik der Beden, door die Staten toegeestaan.* Meermalen voerde hij in de Openbare Vergaderingen zijner Klasse het woord. Zoo droeg hij in die van 1826, eenige denkbeelden voor *over de welsprekendheid der Nederlandsche pleitzaal*; in die van 1828 las hij eene Verhandeling *over den worstelstrijd tuschen de ingezetenen van Oud-Nederland, zoo van Westfrieschen als van Frankischen oorsprong*; in die van 1830, *over den regeringsvorm der Nederlanden, in verband beschouwd met de gesteldheid des Lands*; en nog na zijnen dood, zijn wij, in de laatste Openbare Vergadering der Tweede Klasse, onthaald geworden op eene voorlezing van hem, een onderzoek behelzende: *Wie als de eigenlijke Grondlegger van de Republiek der Vereenigde Nederlanden moet aangemerkt worden?* een stuk, waaraan men groote verdiensten niet kan ontzeggen, al is het, dat men omtrent de beginselen vershilt, welke den Schrijver bij de behandeling van dit teeder onderwerp hebben bestuurd. Dat een man van zoo vluggen, werkzaam en veelomvattenden geest steeds gereed was, onzer Instelling te dienst te staan, laat zich vooraf vermoeden, en is bij U allen overbekend, die U menigvuldige commissiën door hem volbragt, herinnert, en daarbij het genoegelijk aandenken opwekt, dat hij door de onafhankelijkheid en vrijmoedigheid van zijn oordeel, door zijne

C

ge.

gemakkelijkheid in de behandeling van zaken en door de opgewektheid van zijn vernuft, in het gezellig verkeer bij U nagelaten heeft. Hij eindigde zijne aardfche loopbaan den 6den December des vorigen jaars, in den ouderdom van vier en vijftig jaren, diep betreurd door zijne bloedverwanten en vrienden. De geleerde wereld zal zijnen naam steeds met eerbied noemen, en ook wij, Mijne Heeren, zullen hem blijven vereeren als een opwekkend voorbeeld van hetgeen de mensch vermag, die zijne krachten kent en getrouwelijk besteedt.

Nauwelijks was de derde dag van dit jaar aangebroken, of dezelfde Klasse leed een ander gevoelig verlies in WILLEM FREDERIK, Baron ROËLL, die aan zijn liefhebbend gezin, aan zijne vele vrienden, aan de wetenschappen en het Vaderland, in den ouderdom van zeven en zestig jaren ontviel. Ik weet, Mijne Heeren, dat ik door het noemen van dezen naam niet dan gevoelens van hoogachting, eerbied en liefde opwek, welke Gij allen gewoon waart, den edelen man toe te dragen, van wien ik spreek. Gij eerbiedigdet hem, niet om den Juister, die hem als een' der eerste en getrouwste Staatsdienaars omstraalde, maar omdat hij, naast den Troon geplaatst, wetenschap en kunst niet vergat, en te midden van zijne gewigtige staatkundige bemoeijingen, zijn hart voor al wat goed, edel en rein menschelijk is, geopend hield; Gij eerbiedigdet hem om de uitstekende gaven en kundigheden, waarmede zijn geest verrijkt was; Gij hadt hem lief om de zamenstemming van hoofd en hart, van denken, weten en gevoelen, van spreken en handelen, die er bij hem gevonden werd; hij was in Uw oog het levende beeld van *de wijsheid die van boven is, die in de eerste plaats zuiver is, doch daarenboven vreedzaam, bescheiden, gezeggelijk, vol mededogendheid, van goede vruchten, niet partijdiglijk oordeelende en ongeveinsd*. Die wijsheid begaf hem niet in den verheven stand, waarin hij door 's Konings vertrouwen geplaatst was; zij versierde hem als Lid van zoo vele geleerde Maatschappijen; zij bestuurde zijne oordeelvellingen in de bijeenkomsten van zoo vele Kommissiën bij onze Stichting